RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 84.775 van 20 januari 2000
in de zaken A. 55.591/VII-12.417
55.592/VII-12.418
56.019/VII-12.435.

In zake : Marc OBIN,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Marc OBIN op 6 januari 1994 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 4 november 1993 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting waarbij zijn beroep tegen de beslissing van 11 augustus 1993 van het bestuur milieu-inspectie, buitendienst West-Vlaanderen, van AMINAL, houdende het opleggen van dwangmaatregelen, met name het ontruimen van de niet-vergunde stallen gelegen aan de Grote Stadenstraat 6 te Hooglede en het beperken van het aantal aldaar gehuisveste dieren tot 3.060 varkens, verdeeld over zes vergunde stallen, ongegrond wordt verklaard en de bestreden beslissing wordt bevestigd (A. 55.591);

Gezien het verzoekschrift dat dezelfde verzoeker op 6 januari 1994 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 4 november 1993 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van leefmilieu en huis-

vesting waarbij zijn beroep tegen de beslissing van 21 oktober 1992 van het bestuur milieu-inspectie, buitendienst West-Vlaanderen, van AMINAL, houdende het opleggen van dwangmaatregelen, met name het ontruimen van de niet-vergunde stallen gelegen aan de Grote Stadenstraat 6 te Hooglede en het beperken van het aantal aldaar gehuisveste dieren tot 3.060 varkens, verdeeld over zes vergunde stallen, ongegrond wordt verklaard en de bestreden beslissing wordt bevestigd (A. 55.592);

Gezien het verzoekschrift dat dezelfde verzoeker op 1 februari 1994 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 4 november 1993 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting waarbij zijn beroep tegen het besluit van 2 april 1992 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende gedeeltelijke weigering van de vergunning voor de uitbreiding van voormelde varkenshouderij, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd (A. 56.019);

Gezien de toelichtende memories;

Gezien de verslagen opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de beschikkingen van 11 mei 1999 die de neerlegging ter griffie van de verslagen en van de dossiers gelast;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen en gezien de laatste memories van de verzoeker;

Gelet op de beschikking van 1 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 oktober

1999, op welke datum de zaak wordt uitgesteld tot de openbare terechtzitting van 25 november 1999 (zaak A. 56.019);

Gelet op de beschikkingen van 8 oktober 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 november 1999 (zaken A. 55.591 en A. 55.592);

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat Ph. VAN WESEMAEL die, loco advocaat M. DENYS verschijnt voor de verzoeker, en van advocaat J. BOSSUYT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. <u>Rechtspleging</u>

Overwegende dat de zaken wegens hun onderlinge verknochtheid dienen samengevoegd te worden;

2. <u>Feiten</u>

Overwegende dat de volgende feitelijke gegevens van belang zijn :

2.1. De verzoeker baat een varkensfokkerij uit te Hooglede, aan de Grote Stadenstraat nr. 6.

Hij beschikt daartoe over een exploitatie-vergunning voor 3.060 varkens, gespreid over

zes stallen, verleend door de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen, op 9 mei 1985.

Deze vergunning geldt tot 3 september 2001.

2.2. Een vergunningsaanvraag van de verzoeker voor de uitbreiding van het bedrijf met twee stallen voor 900 mestvarkens elk, wordt door een ministerieel besluit van 7 november 1989 geweigerd.

Dit weigeringsbesluit wordt met het arrest nr. 74.123 van 4 juni 1998 vernietigd, wegens schending van artikel 10 van het ARAB, luidens hetwelk beslissingen over vergunningsaanvragen met redenen omkleed moeten zijn.

2.3. Op 3 juli 1991 dient de verzoeker een milieuvergunningsaanvraag in om zijn bedrijf uit te breiden tot 682 zeugen, 19 beren en 3.720 mestvarkens.

De bestendige deputatie weigert die uitbreiding op 2 april 1992.

De verzoeker stelt daartegen beroep in.

Hoewel alle tijdens de beroepsprocedure uitgebrachte adviezen gunstig zijn voor de gevraagde uitbreiding, bevestigt de minister het beroepen weigeringsbesluit, met een besluit van 4 november 1993.

Dit is het bestreden besluit in de zaak A. 56.019.

Het is als volgt gemotiveerd :

> "Overwegende dat op de inrichting een aantal varkens zal gehouden worden groter dan 1.800 en dat voor dergelijke bedrijven in alle gevallen overeenkomstig de thans gehanteerde technische criteria, een afstand van 2.500 meter vereist is tot elk van de hindergevoelige gebieden, dat aan deze afstandsregel niet voldaan is;
>
> Overwegende dat het om een bestaand bedrijf gaat en hiervoor onder welbepaalde voorwaarden nog uitbreidingen kunnen toegestaan worden, dat mede gelet op de ligging van het bedrijf in een zone die een zeer bijzondere bescherming vergt overeenkomstig de volgens artikel 351 van Titel II van het Vlarem als kwetsbare zones afgebakende gebieden deze uitbreidingen moeten resulteren in een gesloten bedrijf

en dermate dienen beperkt dat in het voordeligste geval na uitbreiding het totaal aantal varkens, zeugen inbegrepen, kleiner is of gelijk aan 1.800, dat aan deze laatste voorwaarden niet voldaan is;

Overwegende dat de nieuwe stal, de om te vormen stallen en de bestaande stallen uitgerust zijn met vloeren met meer dan 50 % roosteroppervlakte, dat de verluchting van de stallen gedeeltelijk bestaat uit open nok systeem, gedeeltelijk uit mechanische verluchting met zijdelingse uitstoot zonder geurfilter en gedeeltelijk uit mechanische verluchting met verticale uitstoot minder dan 1,5 meter boven de nok en zonder geurfilter, dat de mengmest in de stalgebouwen opgeslagen wordt in mestkelders zonder geurafsnijders;

Overwegende dat de jaarlijkse dierlijke mestproductie van de inrichting waarvoor vergunning wordt gevraagd zou oplopen tot 27.919 kg P_2O_5 respectievelijk 53.407 kg stikstof, dat vanuit oogpunt van ecologisch aanvaardbare mestuitspreiding en steunend op de bemestingsnormen vastgesteld door het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, hiervoor een oppervlakte is vereist, afhankelijk van de teelten, van minstens 139,6 ha, dat in het ongunstigste geval zelfs 186 ha grond vereist is, dat de aanvrager slechts over een oppervlakte cultuurgrond beschikt van 16,2 ha in eigendom en 3,7 ha in pacht, samen ongeveer 20 ha, en stelt over een mestafzetmogelijkheid te beschikken voor ongeveer 16 ha oppervlakte cultuurgrond in burenregeling in toepassing van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen verontreiniging door meststoffen, en verder melding maakt van een afzetmogelijkheid voor 19.013 kg/6.144 kg samen 25.157 kg P_2O_5 via erkende vervoerders voor afzet op lange afstand;

Overwegende dat rekening houdend met de teelten, de eigen grond, grond in pacht en de burenregeling een afzetmogelijkheid bieden voor 5.700 kg P_2O_5, dat deze afzetmogelijkheden gestaafd worden door documenten en waarborgen bieden voor de mestafzet ook in de toekomst;

Overwegende dat er nog een tekort is voor 22.220 kg P_2O_5 waarvoor een afzet op lange afstand via twee vervoerders voorzien is zelfs voor 25.157 kg die gestaafd wordt door overeenkomsten met de vervoerders voor het afhalen van de mest voor één jaar, stilzwijgend en automatisch verlengd en door vervoersdocumenten voor de reeds gerealiseerde transporten, dat de afzet van mest over de lange afstand hiermee aangetoond wordt, dat voor de toekomst er zekere waarborgen zijn over de afname van de mest zonder dat er evenwel zekerheden zijn over de plaats en de milieuverantwoorde wijze van de mestafzet, dat uit de transportdocumenten ook blijkt dat in de voorbije

periode deze mestafzet gebeurde in gemeenten binnen de provincie West-Vlaanderen;

Overwegende dat met betrekking tot de mestafzet relatieve waarborgen geboden worden die toelaten de bestaande toestand te aanvaarden maar dat er ook onzekerheidsfactoren blijven vooral met betrekking tot de afzet via vervoerders over langere afstand die een verdere uitbreiding van het aantal dieren hypothekeren;

Overwegende dat omwille van de ligging van de inrichting in een zone die een zeer bijzondere bescherming vergt, het wenselijk is zowel de afstandsregels als de mestafzetmogelijkheden op de meest stringente manier toe te passen teneinde maximale bescherming van het milieu te waarborgen;

Overwegende dat de hinder inherent aan de inrichting, zelfs met eerbiediging van op te leggen exploitatievoorwaarden, niet tot een voor de omgeving aanvaardbaar niveau kan beperkt worden; dat de inrichting bijgevolg niet bestaanbaar is met de omgeving".

2.4. Op 28 juli 1992 stelt de milieu-inspectie van West-Vlaanderen in een proces-verbaal vast dat de verzoeker :

"- in het bezit is van volgende vergunning(en)
- exploitatievergunning uitgereikt door de Bestendige Deputatie op 09/05/85 omvattende : 'de vergunde inrichting uit te breiden met
- 2 varkensstallen van resp. 600 en 660 varkens zodat de totale capaciteit op 3.060 varkens gebracht wordt verdeeld over 6 stallen
- (...)

(...)

- op hogervermeld adres (Grote Stadenstraat 6, Hooglede) een varkensfokkerij wordt geëxploiteerd gedeeltelijk zonder geldende vergunning.
Het omvat op huidig ogenblik :
- 8 mestvarkensstallen waarvan 2 niet vergund
- een zeugenstal in aanbouw zonder milieuvergunning of een TEVEEL van 1.539 mestvarkens".

Op 21 oktober 1992 beveelt het bestuur milieu-inspectie de verzoeker, met toepassing van artikel 65, § 4, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I), de niet-vergunde stallen te ontruimen en het aantal varkens te beperken tot een totaal van 3.060 dieren, verdeeld over de zes vergunde stallen.

De minister verwerpt op 4 november 1993 het door de verzoeker tegen dit bevel ingestelde beroep en bevestigt de dwangmaatregel.

Dit is het bestreden besluit in de zaak A. 55.592.

2.5. Op 3 augustus 1993 stelt de milieu-inspectie vast dat geen gevolg werd gegeven aan de dwangmaatregel van 21 oktober 1992.

Op 11 augustus 1993 wordt de verzoeker met toepassing van de artikelen 64 en 65 van Vlarem I bevolen "de twee mestvarkensstallen en nieuwe zeugenstallen te ontruimen binnen twee maanden".

De minister verwerpt op 4 november 1993 het door de verzoeker tegen dit bevel ingestelde beroep en bevestigt de dwangmaatregel.

Dit is het bestreden besluit in de zaak A. 55.591;

3. <u>De zaak A. 56.019</u>

Overwegende dat de verzoeker in het eerste middel de schending aanvoert van de artikelen 350, § 2, 1°, en 814, § 1, 1°, van het besluit van de Vlaamse regering van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het Vlaams reglement inzake milieuvoorwaarden voor hinderlijke inrichtingen (Vlarem II);

Overwegende dat het bestreden besluit in essentie de gevraagde vergunning weigert op grond van de

vaststelling dat het bedrijf gelegen is in een zone die een zeer bijzondere bescherming vergt overeenkomstig artikel 351 van voormeld besluit van 7 januari 1992; dat evenwel inmiddels dat besluit door het arrest nr. 52.260 van 16 maart 1995 inzake de v.z.w. KONINKLIJK VERBOND DER BELGISCHE SCHUTTERSVERENIGINGEN werd vernietigd, zodat het met terugwerkende kracht uit het rechtsverkeer is genomen en geacht moet worden nooit te hebben bestaan; dat het bestreden weigeringsbesluit geen wettige grondslag heeft; dat deze onwettigheid ambtshalve dient te worden vastgesteld;

4. De zaken A. 55.591 en A. 55.592

Overwegende dat deze beroepen onontvankelijk zijn vermits ze geen geoorloofd belang dienen en dit om de volgende redenen :

4.1. De drie middelen die in deze zaken worden aangevoerd zijn identiek.

Het eerste middel stelt dat de bestreden beslissingen laattijdig werden genomen.

Volgens het derde middel zou de bewijskracht van processen-verbaal zijn miskend.

Deze middelen zijn vreemd aan het al dan niet bestaan van een vergunning voor de exploitatie van de dieren waarop de dwangmaatregelen betrekking hebben.

4.2. In het tweede middel wordt hoofdzakelijk de schending aangevoerd van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Er wordt gesteld dat de bestreden besluiten slechts tot doel hebben uitvoering te geven aan de tussengekomen besluiten tot weigering van verzoekers aanvragen tot uitbreiding van zijn bedrijf.

Een onderzoek van de middelen die de verzoeker aanvoert tegen die weigeringsbesluiten zou volgens die partij tot de "onvermijdelijke conclusie" hebben geleid,

> "dat de bestreden dwangmaatregel onmogelijk steun kan vinden in de onwettige vergunningsweigeringen, nu aan beroeper redelijkerwijze de exploitatievergunning voor de omvorming van de inrichting naar een gesloten bedrijfsvorm niet kan geweigerd worden".

4.3. Die conclusie is echter onterecht.

Zoals onder punt 2.2 hierboven reeds werd vermeld, werd het weigeringsbesluit van 7 november 1989 met het arrest nr. 74.123 van 4 juni 1998 vernietigd, wegens schending van de motiveringsverplichting. In dat arrest wordt geenszins vastgesteld dat de verzoeker over enige vergunning tot uitbreiding van zijn inrichting beschikt. Dit arrest heeft evenmin tot gevolg dat de vergunningverlenende overheid de rechtsplicht had een vergunning te verlenen.

Onder punt 3 hierboven wordt het weigeringsbesluit van 4 november 1993 onwettig bevonden wegens toepassing van het inmiddels vernietigde Vlarem II.

De aldaar niet onderzochte middelen hebben ook allemaal betrekking op een gebrekkige formele of materiële motivering.

Ook deze vernietiging leidt niet tot de conclusie dat de verwerende partij de rechtsplicht heeft de gevraagde uitbreidingsvergunning aan de verzoeker te verlenen, noch tot de vaststelling van het bestaan van enige vergunning tot het exploiteren van de dieren waarop de bestreden dwangmaatregelen betrekking hebben.

4.4. Het algemeen besluit van het voorgaande moet zijn dat de beoogde vernietiging van de bestreden dwangmaatregelen ertoe strekt de verzoeker toe te laten voort te exploiteren zonder de daartoe decretaal vereiste vergunning.

Een dergelijk belang is niet het vereiste wettig belang dat toelaat een annulatieberoep in te stellen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken A. 55.591/VII-12.417, A. 55.592/VII-12.418 en A. 56.019/VII-12.435 worden gevoegd.

Artikel 2.

Vernietigd wordt het besluit van 4 november 1993 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting waarbij het beroep van Marc OBIN tegen het besluit van 2 april 1992 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende gedeeltelijke weigering van de vergunning voor de uitbreiding van een varkenshouderij, gelegen te Hooglede, Grote Stadenstraat 6, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd (A. 56.019).

Artikel 3.

De beroepen gekend onder de nrs. A. 55.591 en 55.592 worden verworpen.

Artikel 3.

De kosten van het beroep gekend onder het nr. A. 56.019, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de overige beroepen, bepaald op achtduizend frank, komen ten laste van de verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig januari tweeduizend, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**